

**UCHWAŁA NR
RADY MIASTA ZAMOŚĆ**

z dnia 2025 r.

**w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie skargi
z dnia 1 października 2025 r.**

Na podstawie art. 18 ust. 1 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (t. j. Dz. U. z 2025 r. poz. 1153) w związku z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t. j. Dz. U. z 2024 r. poz. 935 z późn. zm.) Rada Miasta Zamość uchwala, co następuje:

- § 1. Przekazuje się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie skargę z dnia 1 października 2025 r. wraz z odpowiedzią na skargę stanowiącą załącznik do niniejszej uchwały.
- § 2. Wykonanie uchwały powierza się Prezydentowi Miasta Zamość.
- § 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

RADCA PRAWNY

Krzysztof Nowosad
LB/2/252

Załącznik do uchwały Nr

Rady Miasta Zamość

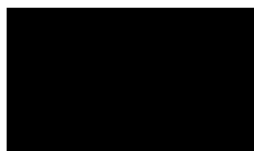
z dnia 2025 r.

**WOJEWÓDZKI SĄD ADMINISTRACYJNY
W LUBLINIE**

ul. M. Curie-Skłodowskiej 40

20-029 Lublin

Skarżący:

Organ: **Rada Miasta Zamość**

Ul. Rynek Wielki 13, 22-400 Zamość

ODPOWIEDŹ NA SKARGĘ

wniesioną przez [REDACTED] w dniu 01 października 2025r.

Działając w imieniu Rady Miasta Zamość na podstawie art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. 2024r., poz. 935 z późn. zm. dalej p.p.s.a) składam odpowiedź na skargę wniesioną przez [REDACTED] w dniu 1 października 2025r. (data otrzymania skargi przez Radę Miasta Zamość) zatytułowaną jako skarga.

Odpowiadając na treść skargi wnoszę o:

1. Odrzucenie skargi na podstawie art. 58 § 1 pkt 1 p.p.s.a.
2. W przypadku nie uwzględnienia przez Sąd argumentacji za odrzuceniem skargi, mając na uwadze art. 151 p.p.s.a, wnoszę o oddalenie w całości skargi jako bezzasadnej.
3. Zasądzenie kosztów procesu według norm przepisanych.

UZASADNIENIE

W dniu 1 października 2025r. do Rady Miasta Zamość wpłynęła skarga Pani [REDACTED] zaadresowana do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie zatytułowana jako skarga. W

przedmiotowej skardze Pani [REDAKTOWANE] podnosi zarzuty związane z brakiem działań w sprawie dotyczącej jej indywidualnego rozliczenia zużycia wody i odprowadzenia ścieków w lokalu przy ul. [REDAKTOWANE]

W dniu 29 września 2025r. Rada Miasta Zamość podjęła uchwałę NR XX/209/2025 w sprawie rozpatrzenia skargi z dnia 18 lipca 2025 r. przekazanej pismem z dnia 1 września 2025 r. W przedmiotowej uchwale Rada Miasta Zamość uznała za bezzasadną skargę z dnia 18 lipca 2025 r. przekazaną pismem z dnia 1 września 2025 r. przez Dyrektora Regionalnego Zarządu Gospodarki Wodnej w Lublinie Państwowego Gospodarstwa Wodnego Wody Polskie jako formę „niezadowolonia” mieszkanki Miasta Zamość z działań Prezydenta Miasta Zamość.

W bogatym na ten temat orzecznictwie sądowym, jak też w nauce prawa administracyjnego ugruntowane jest stanowisko, w świetle którego, wniesiona w oparciu o art. 227 k.p.a. skarga uruchamia jednoinstancyjne postępowanie administracyjne o charakterze uproszczonym, kończące się czynnością faktyczną - zawiadomieniem o sposobie załatwienia skargi, o którym mowa w art. 238 k.p.a., które stanowi prawną formę działania organu administracji publicznej. Jeżeli natomiast organem właściwym do rozpoznania skargi jest organ stanowiący gminy, wówczas zawiadomienie o sposobie załatwienia skargi przybiera formę uchwały. Taka forma wynika ze specyfiki działania organów kolegialnych. Sąd administracyjny nie jest uprawniony do oceny prawidłowości prowadzonego postępowania skargowego, w tym "efektów" - zawiadomień o sposobie załatwienia skargi (art. 238 k.p.a.), ani uchwał w sprawie rozpatrzenia skargi, jeżeli organem, do którego została skierowana taka skarga jest rada gminy (tak: Postanowienie WSA w Warszawie z 21.01.2021 r., II SA/Wa 2148/20, LEX nr 3115915, Postanowienie WSA w Rzeszowie z 9.06.2020 r., II SA/Rz 223/20, LEX nr 3020544, Postanowienie NSA z 20.11.2013 r., II OSK 2783/13, LEX nr 1440514).

W ocenie Rady Miasta Zamość złożona skarga dotyczy w/w uchwały Rady Miasta Zamość w sprawie rozpatrzenia skargi, w takiej sytuacji należy wskazać, że uchwała ta nie mieści się w zamkniętym katalogu form działalności administracji publicznej podlegających sądowej kontroli (nie stanowi aktu prawa miejscowego ani też nie została podjęta w sprawie z zakresu administracji publicznej, która podlegała kontroli sądu administracyjnego na podstawie art. 3 § 2 pkt 5 i pkt 6 p.p.s.a.), to skargę należy odrzucić jako nie należącą do właściwości sądu administracyjnego, na podstawie art. 58 § 1 pkt 1 p.p.s.a. Z powyższego wynika, że Sąd administracyjny nie jest właściwy do rozpoznawania skarg powszechnych w rozumieniu Działu VIII k.p.a., a więc skarg związanych z krytyką należytego wykonywania zadań przez właściwe organy albo ich pracowników, ani także do oceny prawidłowości prowadzonego postępowania skargowego w trybie przepisów Działu VIII k.p.a. Sąd kontroluje bowiem działalność administracji publicznej w zakresie określonym w ustawie, a ta forma działalności administracji (tekst jedn.: skargi powszechnej w rozumieniu Działu VIII k.p.a.) nie

została wymieniona w art. 3 § 2 pkt 1 - 4a p.p.s.a.

Biorąc pod uwagę powyższą argumentację, w ocenie organu zasadny jest wniosek o odrzucenie złożonej w stanie faktycznym niniejszej sprawy skargi na podstawie art. 58 § 1 pkt 1 p.p.s.a.

W przypadku nie podzielenia przez Sąd przedstawionej powyżej argumentacji, wnoszę o oddalenie w całości skargi jako bezzasadnej z przyczyn wskazanych poniżej.

Odnosząc się do przedmiotu sprawy indywidualnego rozliczenia zużycia wody i odprowadzenia ścieków obowiązujące przepisy ustawy z dnia 7 czerwca 2001r. o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, to jest art. 6 ust. 5 i 6 tej ustawy wskazują, że zawarcie indywidualnej umowy o dostarczanie wody i odprowadzanie ścieków przewidziane jest jako wyjątek od reguły zawierania umów ze wspólnotą mieszkaniową. W art. 6 ust. 5 i 6 cyt. ustawy dopuszczono taką możliwość jako wyjątek, przy czym wyjątek ten obwarowano koniecznością spełnienia określonych w ustawie warunków tj. na wniosek właściciela lub zarządcy budynku wielolokalowego. Zgodnie z art. 6 ust. 6 ustawy o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków umowa na dostawę wody i odbiór ścieków z lokalu położonego w budynku wielolokalowym zawierana jest przez przedsiębiorstwo wodociągowo - kanalizacyjne z osobą korzystającą z danego lokalu na wniosek właściciela budynku lub zarządcy budynku wielolokalowego. Zatem w celu zawarcia indywidualnej umowy na dostawę wody, należy w pierwszej kolejności dokonać wewnętrznych ustaleń w tym przedmiocie w ramach danej wspólnoty mieszkaniowej, a następnie na jej wniosek możliwym jest zawarcie takiej umowy.

Wspólnota mieszkaniowa w ramach swojego zarządzania nieruchomością wspólną odpowiada za rozliczenie kosztów pobranej wody i odprowadzonych ścieków dla wszystkich lokali. Rozliczenie to odbywa się na podstawie wskazań indywidualnych wodomierzy w lokalach oraz na podstawie ryczałtu w lokalach bez wodomierzy. Wielkości zużycia w lokalach odejmuje się od zużycia wodomierza głównego (różnicę rozlicza się na wszystkie lokale proporcjonalnie do pobranej wody w lokalu). Dodatkowo uwzględnia się koszty stałe np. abonament.

Ponadto Prezydent Miasta Zamość odpowiedział mieszkance Miasta Zamość pismem z dnia 9 lipca 2025 r. cyt.” Potwierdzając tym samym że PGK w Zamościu nie może zawrzeć umowy na indywidualne rozliczenie zużycie wody i odprowadzanych ścieków z lokalem przy ulicy [REDAKCYJA] z pominięciem wspólnoty mieszkaniowej”.

Warto również zwrócić uwagę na postanowienie WSA w Gdańsku z dnia 12 sierpnia 2019r. (III SA/Gd 437/19) w którym Sąd wskazał, iż ani w ustawie o zbiorowym zaopatrzeniu w wodę i zbiorowym odprowadzaniu ścieków, ani w ustawie o własności lokali czy też w Konstytucji RP nie ma przepisu, który indywidualnym właścicielom lokali znajdujących się w budynku wielolokalowym gwarantowałby prawo do zawierania odrębnych umów na dostawę wody i odprowadzania ścieków bez

porozumienia i z całkowitym pominięciem działającej w ramach danej nieruchomości wspólnoty mieszkaniowej. Tym samym, WSA potwierdził, iż prawidłowy model świadczenia usług wodociągowo-kanalizacyjnych dla osób zamieszkujących w budynku wielolokalowym zawsze zakłada istnienie stosunku prawnego (umowy), którego stroną jest wspólnota, nie ma zatem możliwości zawarcia wyłącznie umów między przedsiębiorstwem a osobami korzystającymi z poszczególnych lokali.

Mając na uwadze powyższe wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

1. Skarga z dnia 1 października 2025r.
2. uchwała Rady Miasta Zamość Nr z dnia 27 października 2025 r. w sprawie przekazania do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie skargi z dnia 1 października 2025r.
3. uchwała Nr XX/209/2025 Rady Miasta Zamość z dnia 29 września 2025 r. w sprawie „rozpatrzenia skargi z dnia 18 lipca 2025 r. przekazanej pismem z dnia 1 września 2025 r.
4. Odpis odpowiedzi na skargę wraz z załącznikami.

UZASADNIENIE

W dniu 1 października 2025r. do Rady Miasta w Zamościu wpłynęła skarga Pani [REDACTED] Niemczyk z dnia 1 października 2025r. której adresatem jest Wojewódzki Sąd Administracyjny w Lublinie. Zgodnie z art. 54 § 1 ustawy Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi skargę do sądu administracyjnego wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie, bezczynność lub przewlekłe prowadzenie postępowania jest przedmiotem skargi, §2 stanowi, że organ, o którym mowa w §1, przekazuje skargę sądowi wraz z kompletnymi i uporządkowanymi aktami sprawy i odpowiedzią na skargę w terminie trzydziestu dni od dnia jej otrzymania.

W związku z powyższym w celu przekazania skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Lublinie zasadnym jest podjęcie przez Radę Miasta uchwały w przedmiotowej sprawie.

